

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Варна , 26.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина И. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника З. Христова
като разгледа докладваното от Иванка Д. Дрингова Въззивно гражданско дело № 20203100501796 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба вх. № 2364/30.03.2020г.** на К. К. П., ЕГН ***** от гр.Вълчи дол, чрез процесуалния ☐ представител адв. Е.Б., и **въззивна жалба вх. № 33232/02.06.2020г.** на Община Вълчи Дол, Булстат 000093474, с административен адрес гр.Вълчи дол, пл. „Х.Б.“ №1, чрез процесуалния ☐ представител адв. Сийка Христова срещу решение № 1285 от 11.03.2020г., постановено по гр.дело № 11730/2019г. на Варненски районен съд, 46-ти състав, с което въззивниците са осъдени да заплатят солидарно на „Ново Финанс“ ООД, ЕИК 203806803, със седалище гр.Варна сумата от 10 000 лева, частичен иск от целия в размер на 67 000 лева, представляваща претърпяна имуществена вреда, съответстваща на стойността на неудовлетворено вземане по договори за заем №101- ВН- 07.11.2017г. от 06.07.2017г. и №102- ВН-07.11.2017г. от 7.11.2017г., обезпечени с договорна ипотека, обективизирана в нотариален акт вх.рег. №30559, дв.вх.рег. №30309, акт №185, том X, дело №16005 от 8.11.2017г., в резултат на дейността на К. К. П., в качеството ѝ на длъжностно лице, изпълняващо нотариални функции при удостоверяване на подписа на лицето С.Х.К. по пълномощно рег. №767/27.09.2017г., Декларация по чл. 264, ал. 1 ДОПК с нотариално удостоверяване на подписите, рег.№770/27.09.2017г., Декларация по чл. 25 ал.8 ЗННД, рег.№769/27.09.2017г., на осн.чл. 45, ал. 1 и чл. 49 от ЗЗД, ведно със законната лихва от датата на деликта 20.02.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

Жалбоподателката П. намира обжалваното решение за незаконосъобразно, неправилно и необосновано, поради следните съображения: намира за неправилен извода на съда за наличието на неистинско удостоверяване от нея, представляващо противоправно деяние и изразяващо се в нарушение на вменените ѝ задължения. Излага, че е извършила

проверката по чл. 589, ал.2 от ГПК и не е имала основание да откаже извършването на нотариалната услуга, тъй като не е имала основателни съмнения относно автентичността на представения документ за самоличност или явни, видими външни несъответствия в образа на снимката и явилото се лице. Счита извършената заверка за надлежна, както и че противоправното поведение е на лицето, което се е явило пред нея и я е въвело в заблуждение, че е С.Х.К.. Намира за недоказан фактическия състав на иск за неправомерно увреждане, както и наличието на претърпени вреди от въззиваемия.

Въззивникът Община Вълчи дол намира обжалваното решение за недопустимо, поради липса на правен интерес, в евентуалност за неправилно, като постановено при съществени нарушения на процесуалните и материалноправните норми. Намира за недоказано извършването на противоправно деяние от секретаря на Общината – К. П., което изключва и вина в поведението ѝ. Освен това намира, че въззиваемото дружество, чрез представляващия го, и нотариусът, изповядващ сделката за договорна ипотека, са допуснали нарушения на задълженията си. Намира за недоказан фактическия състав на неправомерното увреждане на служителя, което изключва и безвиновната отговорност на възложителя.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК са постъпили отговори от насрещната страна по двете жалби, в които е изложено становище за неоснователност на оплакванията срещу решението, което намира за правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на направените съдебни разноски пред въззивната инстанция.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

Производството по гр.д. № 11730/2019г. по описа на ВРС е образувано по искова молба на „Ново Финанс“ ООД за осъждане на Община Вълчи Дол и К. К. П. да заплатят солидарно на ищеца сумата от 10 000 лева, частичен иск от целия в размер на 67 000 лева, представляваща претърпяна от ищцовото дружество имуществена вреда, съответстваща на предоставени и непогасени заемни средства, предоставени на лицето К.Ц.Ж. по договори за заем №101- ВН- 07.11.2017 от 06.07.2017г. и №102- ВН-07.11.2017г. от 7.11.2017г., обезпечени с договорна ипотека, обективизирана в нотариален акт вх.рег. №30559, дв.вх.рег. №30309, акт №185, том X, дело №16005 от 8.11.2017г. в резултат на дейността на К. К. П. в качеството ѝ на длъжностно лице, изпълняващо нотариални функции при удостоверяване на подписа на лицето С.Х.К..

Ищецът излага в исковата молба, че е регистрирано като финансова институция по чл. 3, ал. 2 от ЗКИ и извършва дейност по отпускане на обезпечени кредити. По силата на договори за заем №101- ВН- 07.11.2017 от 06.07.2017г. и №102- ВН-07.11.2017г. от 7.11.2017г. ищцовото дружество е отпуснало на К.Ц.Ж. заемни средства в размер на сумата от 67000 лева общо. За обезпечаване вземанията на ищеца по договорите за заем, трето за договорното правоотношение лице (ипотекарен гарант) - С. К. е учредило договорна ипотека, обективизирана в НА вх.рег.№30559, дв.вх.рег.№30309, акт №185, том X, дело №16005 от 08.11.2017г. При изповядване на ипотечния акт са представени пълномощно рег. №767 от 27.09.2017г. за удостоверяване подписа и рег.№768 том I, акт №35 от 27.09.2017г. за удостоверяване съдържанието, Декларация по чл. 264 ал.1 ДОПК, с нотариално удостоверяване на подписа рег.№770/27.09.2017г., Декларация по чл. 25 ал.8 ЗННД, с нотариално удостоверяване на подписа рег.№769/27.09.2017г., Декларация с рег. №787/24.10.2017г. с нотариално удостоверяване на подписа- всички заверени от ответника К. К. П., в качеството ѝ на секретар, извършващ нотариална дейност при Община Вълчи дол.

Навежда се, че с влязло в сила решение по гр.д.№279/2018г. на ВОС, е признато по отношение на ищеца, че пълномощно рег.№767 от 27.09.2017г. за удостоверяване подписа и рег.№768 от 27.09.2017г. за удостоверяване на съдържанието е нищожно, тъй като не е подписано от упълномощителя С. К.. Със същото решение е признат за недействителен договор за учредяване на договорна ипотека, вписан с вх.рег.№ 30559, дв.вх.рег.№ 30309,

акт №185, том X, дело №16005 от 08.11.2017г. на СВ-гр.Варна. Твърди се, че в развитото се производство е установено, че подписът, положен за упълномощител в процесното пълномощно не е изпълнен от С.Х.К., поради което извършеното от ответника К. П. удостоверяване на подписа на лицето е невярно. Навежда се, че след отпадане на обезпечението поради недействителност на ипотечния договор дружеството е в невъзможност да удовлетвори вземанията си по двата договора за кредит. В този смисъл намира, че за дружеството са възникнали вреди, измерими с отпуснатата и непогасена заемна сума. Отговорността на ответника Община Вълчи дол се обосновава с обстоятелството, че дейността, от която ищецът е претърпял вреди е възложена на секретаря на общината от кмета на Община Вълчи дол.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответника К. П.. Оспорва като секретар на Община Вълчи дол да е извършила невярно удостоверяване на подписа на С. К. при заверка на Декларация с рег.№787/24.10.2017г., тъй като във водения при ответната община регистър под номер 787, но от дата 5.10.2017г. фигурира друг документ - Договор за залог върху вземания от 5.10.2017г., сключен в гр. Девня между „Банка ДСК“ и Т.И.Д.. Във декларация рег. № 787 подписът и имената „С.Х.К.“ са положени с химикал, но печатът е цветно копие от печат на общината, който вероятно е пренесен от друг документ. Акцентира се, че именно истиността на въпросната декларация е мотивирала ищцовото дружество да договоря с К. Ж.. Оспорва да е извършила виновно невярно удостоверяване на подписите на С. К.. Излага, че като длъжностно лице не разполага с достъп до Национална база данни и не може да извършва проверка на документите за самоличност, поради което добросъвестно е приела, че явилото се на 27.09.2017г. пред нея лице е С. К. или лице, наподобяващо на него и носещо документа му за самоличност. Оспорва за ищцовото дружество да е възникнала вреда в размер на отпуснатите и невъзстановени средства по двата договора за кредит, тъй като дружеството не е реализирало правата си срещу кредитополучателя К. Ж..

Ответникът Община Вълчи дол оспорва ищцовото дружество да разполага с лиценз за извършване на кредитна дейност. Поддържа се, че при сключване на договорната ипотека е издадено удостоверение за търпимост № 162/26.10.2017г. на гл. архитект на район Приморски, което е издадено въз основа на неистински документ - Декларация с рег. №787/24.10.2017г. Сочи, че в секретарят на Общината не е заверявал Декларация с рег. №787/24.10.2017г. Оспорва да е налице влязло в сила решение, с което е било признато за нищожно удостоверяването на подпис и съдържанието в пълномощното. Отново във връзка с противоправността на деянието се позова, че длъжностното лице при общината, удостоверяващо съдържанието и подписа на частни документи не разполага с правомощията на нотариус и няма достъп до архивите на НБД „Население“ и до Националния регистър на българските лични документи, поради което не може да извърши проверка относно валидността на документите за самоличност. Намира дружеството да е допринесло за настъпилата в неговия патримониум вреда, като не е оценило платежоспособността на главния длъжник и още при сключването на договора е било в известност, че отпуснатите суми няма да бъдат възстановени. Оспорва за ищцовото дружество да е възникнала вреда в размер на отпуснатите и невъзстановени средства по двата договора за кредит, тъй като дружеството не е реализирало правата си срещу кредитополучателя К. Ж.. Оспорва ответникът да е изпаднал в забава от 08.11.2017г. - датата на отпускане на заемната сума, тъй като заемната сума не изплатена еднократно и на посочената дата.

С обжалваното решение предявените искове са уважени.

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК и е действително, произнасянето съответства на предявеното искане и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на

решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Варненският окръжен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От договор за заем № 101 ВН-06.11.2017г. между „Ново Финанс“ ООД и К.Ц.Ж. е възникнало заемно правоотношение, по силата на което в полза на заемополучателя К.Ц.Ж. е отпуснат заем в размер на 2000 лева срещу задължение за връщане на вноски в срок до 07.11.2022г. Отново между същите е страни е сключен договор за заем № 102-ВН-07.11.2017г. за сумата от 65000 лева, при уговорено връщане на вноски в срок до 07.11.2022г.

От банково бордеро се установява, че в полза на К.Ц.Ж. е преведена сумата от 65000 лева с посочено основание договор за заем № 102 ВН-07.11.2017г.

От разписка от 06.11.2007г. се установява, че заемополучателят К.Ц.Ж. е получил заемната сума от 2000 лева. По догово за заем от 06.11.2007г.

Видно приложените на л. 155 и сл. доказателства „Ново Финанс“ ООД е упражни правото си да направи вземанията по двата кредита за изцяло предсрочно изискуеми, изпращайки нарочни уведомления. Съобщенията са връчени от съдебен изпълнител по реда на чл. 47, ал.5 вр. ал.1 от ГПК.

Не е спорно, а и се установява от приложения нот.акт № 159, том 5, рег.№ 13559, дело № 678 от 07.11.-2017г. на нотариус В. Георгиева с рег.№ 549 на НК, вписан акт № 185, том X, вх.рег. № 30559/08.11.2017г. на СВ, че вземанията на „Ново Финанс“ ООД са обезпечени в договорна ипотека върху имоти, собственост на трето лице- ипотекарния гарант С.Х.К., а именно: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 10135.2564.851 по КККР – Варна, находящ се в гр.Варна, район Приморски, ул.“17“, № 51, м-ст Узун Алан, с площ 1182 кв.м, ведно с построените в имота СГРАДА с идентификатор № 10135.2564.851.4 по КККР – Варна, със застроена площ 99 кв.м., брой етажи 3, с предназначение: жилищна сграда – еднофамилна, както и СГРАДА с идентификатор № 10135.2564.851.3 по КККР – Варна, със застроена площ от 21 кв.м., брой етажи – 1, с предназначение: хангар, депо, гараж. Видно от нотариалния акт при извършване на сделката ипотекарният гарант е представляван от К.Ц.Ж..

Видно от приложеното нот. дело № 678/2017г. на нотариус Вана Георгиева при изповядване на сделката К. Ж. се легитимира с пълномощно с нотариална заверка на подписа рег. № 767 и на съдържанието рег. № 768 от 27.09.2017г. на секретаря, извършваш нотариална дейност при Община Вълчи дол - К. К.. От съдържанието на пълномощното се установява, че със същото С.Х.К.и е упълномощил К.Ц.Ж. да извършва действия на разпореждания при условия, каквито намери за добре с недвижим имот: вилно място, находящо се в землището на гр. Варна, местност Курудере „Узун-Алан“ с площ от 1190 кв.м., включени в парцел I-13884 в кв.47 на вилната зона край гр. Варна, заедно с построената в имота триетажна жилищна сграда и гараж със застроена квадратура от 60 кв.м.

При извършване на ипотечния акт са представени още декларация по чл.25, ал.8 от ЗННД и декларация по чл. 264, ал.41 от ДОПК от С.Х.К. с нотариална заверка на подписите, съответно рег. № 769 и рег. № 770 от 27.09.2017г. на секретаря, извършваш нотариална дейност при Община Вълчи дол- К. К.. Представено удостоверение за търпимост № 162/26.10.2017г., издадено от Община Варна, район Приморски въз основа на заявление рег. № АУ098513ПР/25.01.2017г. от С.Х.К. и К.Ц.Ж.. В производството пред Община Варна е представена декларация от С.Х.К. с нотариална заверка на подписа рег.№ 787/24.10.2017г.

на секретаря, извършваш нотариална дейност при Община Вълчи дол- К. К..

От заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-графологична експертиза, неоспорено от страните и кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено се установява, че подписът, положен за „Упълномощител” в Пълномощно рег. 767 от 27.09.2017г., като в двете декларации по чл. 25, ал.8 от ЗННД и чл. 264, ал.1 от ДОПК не са изпълнени от лицето С.Х.К.. Вещото лице е заключило, че подписът, положен след текста „Декларатор“ в декларация рег. № 787/24.10.2017г. не е изпълнен от С.Х.К., като от техническото изследване на документа се установява, че машинния текст, щемпела за нотариална заверка и кръглият печат на Община Вълчи дол са пренесени върху листа посредством цветен печат на мастилено-струен принтер. Изображението на щемпела и печата са пренесени от екземпляра на пълномощно рег. № 767/27.09.2017г.

С влязло в сила решение по гр.д.№ 279/2018г. по описа на Варненски окръжен съд е признато за установено по отношение на ответника „Ново Финанс“ ООД и на К.Ц.Ж. по искове, предявени от С.Х.К. с правно основание чл.576 вр.чл.580 т.6 от ГПК вр.чл.26 ал.2 пр.2 от ЗЗД, че пълномощно рег.№ 768/27.09.2017г., с удостоверение съдържание рег.№ 678 от 27.09.2017г. и обективизираната в същото упълномощителна сделка, са нищожни поради обстоятелството, че същото не е подписано от упълномощителя С.Х.К.. Със същото решение е прието за установено по отношение на „Ново Финанс“ ООД и К.Ц.Ж. по предявен от С.Х.К. иск с правно основание чл.42 ал.2 от ЗЗД, че договорът за учредяване на договорна ипотека, сключен като нот.акт № 159, том 5, рег.№ 13559, дело № 678/2017г. на нотариус рег.№ 549 на НК, вписан акт № 185, том X, дело № 16005/2017г., вх.рег.№ 30559/08.11.2017г. на СВ – Варна, е недействителен поради това, че е сключен от представител на ипотекарния гарант С.Х.К. без представителна власт.

Липсва спор, а и се установява от приложената на л. 127 от делото заповед №661/27.05.2015г. на кмета на Община Вълчи дол, че ответникът К. К. П. е назначена за държавен служител на длъжността секретар на Община Вълчи дол.

Гореизложената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. Отговорност за непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД носят само физическите лица, които са причинили вредата чрез свои виновни действия или бездействия и отговорността се поражда при наличността на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди. Наличието на предпоставките от фактически състав на непозволеното увреждане следва да бъде установено от ищеца при условията на главно и пълно доказване.

Институтът на непозволеното увреждане се основава на правната норма, изискваща от гражданите да не се увреждат субективните права, имуществото и телесната цялост на другите лица. В настоящият казус искът е основан на твърдения за осъществено от ответницата П. неизпълнение на вмененото ☐ от закона задължение да се увери в самоличността на лицето, чийто подпис и изявление удостоверява. Няма спор, че в качеството ☐ на секретар на Община Вълчи дол и по силата на разпоредбата на чл.83 от ЗННД, на ответницата е възложено осъществяването на нотариални функции, изразяващи се в удостоверяване подписите на частни документи, които са едностранни актове и не подлежат на вписване, подписа и съдържанието на пълномощно по чл. 37 от Закона за задълженията и договорите, както и верността на преписи и извлечения от документи и книжа. Съгласно чл. 589, ал. 2 от ГПК при удостоверяване на подписа върху частен документ лицата, чиито подписи подлежат на удостоверяване, трябва да се явят лично пред нотариуса и пред него да подпишат документа или да потвърдят вече положените подписи. Когато документът ще се ползва за учредяване, променяне или прекратяване на права върху имот, лицата трябва пред нотариуса да изпишат пълното си име и положат подписа си, а ако

подписът е вече положен, да изпишат пълното си име и потвърдят подписа. При удостоверяване на подпис върху частен документ се прилагат чл. 578, ал. 4 и 5, чл. 579, ал. 2 и чл. 582 - 585. Съобразно чл. 578, ал. 4 лицата или техните пълномощници, чиито изявления се съдържат в проекта, трябва да се явят лично пред нотариуса, който, преди да издаде акта, проверява самоличността, дееспособността и представителната власт на явилите се пред него лица, а съобразно ал. 5 на същия член самоличността на непознатите на нотариуса лица се установява с документ за самоличност. Доколкото процесното пълномощно е следвало да се използва за учредяване на права върху недвижим имот, упълномощителят е трябвало да изпише пълното си име и положи подписа си, а ако подписът е вече положен, да изпише пълното си име и потвърди подписа си, пред секретаря на общината. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че подписът и ръкописния текст под „Упълномощител“ не са изпълнени от С.Х.К.. От друга страна, следва да се съобрази обстоятелството, че задълженията на секретаря на Община Вълчи дол във връзка със заверката на подпис и съдържание на пълномощно се изчерпват с това той да провери самоличността и дееспособността на явилото се пред него лице, както и да удостовери, че на посочената дата пред него се е явил упълномощителят и в негово присъствие е изписал пълното си име и е положил или потвърдил подписа си. По делото липсват данни относно самоличността на лицето, което се е явило на 27.09.2017 г. в Община Вълчи дол за заверка на пълномощното и съответно е изписало трите имена и е положило подпис от името на упълномощителя К.. Няма събрани доказателства, че ответницата П. не е извършила проверка на редовен от външна страна документ за самоличност на лицето, явило се в общината и представило се за упълномощител, данните в който да не съответстват на описаните в пълномощното. Не се установява от събраните доказателства да е извършена неприсъствена заверка на пълномощното, без в общината да се е явило лице, което да е изписало пълното си име и е положило или потвърдило подписа си, за което по делото липсват доказателства.

Като основателно се преценя и възражението на ответницата, че като длъжностно лице не е разполагала с достъп до Националната база данни „Население“ и до „Национален регистър на българските лични документи“, какъвто достъп е предоставен само на нотариусите и помощник-нотариусите, вписани в регистъра на Нотариалната камара, както и съдиите по вписванията в случаите на заместване по чл. 48, ал. 1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /арг. от чл. 19, ал. 2 ЗННД/. Като не е имала достъп до посочените регистри, то не може да ѝ се вмени като нарушение липсата на проверка на представения документ за самоличност. Извършената проверка от служителката е била формална, от външна страна, доколкото същата не разполага със специални знания за преценка валидността на представения документ за самоличност. Събраните доказателства по делото не налагат извод, секретарят на Общината да не е изпълнил задълженията си за проверка самоличността на явилото се пред него лице и съпоставка с данните, вписани в документа му за самоличност и снимката в него.

Установеното обуславя извод за недоказаност на твърдяното противоправно поведение на ответницата П., изразяващо се в неизпълнение на нейни законни задължения във връзка с удостоверяване подписа и съдържанието на процесното пълномощно. Липсата на първата предпоставка за основателността на предявения иск, прави безпредметно обсъждането наличието на останалите предпоставки от фактическия състав на неправомерното увреждане.

Единствено за пълното на изложеното, следва да се отбележи, че дори и да се приеме наличието на противоправно поведение на първия ответник, то по делото не са събрани убедителни доказателства за произтекли вреди за ищцовото дружество, които да са в причинно -следствена връзка с противоправното поведение на ответницата. Фактът, че дружеството е лишено от предоставеното обезпечение на вземането му, не го лишава от възможността да събере вземането си от лицето, на когото е предоставило заемните суми. Действително претърпени преки и непосредствени вреди от невярното удостоверяване би

могло да претендира едва след доказана невъзможност за удовлетворяване на вземането му от заемополучателя.

Неоснователността на иска по чл.45 от ЗЗД по отношение на първия ответник обуславя неоснователност и на иска по чл.49 от ЗЗД срещу втория ответник, в качеството му на възложител.

По изложените съображения, предявените иски с правно основание чл.45 и чл.49 от ЗЗД следва да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

Поради несъвпадане на правните изводи на двете съдебни инстанции, обжалваното решение следва да бъде отменено изцяло.

Предвид изхода на спора и отправеното искане въззиваемото дружество следва да заплати на въззивниците сторените от тях разноски пред двете инстанции, както следва: на К. К. П. сумата от 1030 лв., от която 830 лв. за първа инстанция заплатено адвокатско възнаграждение и 200 лв. внесена държавна такса за въззивно обжалване; на Община Вълчи дол – 980 лв. за първа инстанция- внесен депозит за вещо лице и заплатено адвокатско възнаграждение, и 1030 л. за втора инстанция, от които 200 лв. държавна такса за въззивно обжалване и 830 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. По отношение на последното е релевирано възражение за прекомерност, което се преценя от съдебния състав като неоснователно, доколкото възнаграждението е определено съобразно минимума по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от горното, съставът на Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 1285 от 11.03.2020г., постановено по гр.дело № 11730/2019г. на Варненски районен съд, 46-ти състав, включително и в частта за разноските и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Ново Финанс“ ООД, ЕИК 203806803, със седалище гр.Варна иски с правно основание чл.45 от ЗЗД срещу К. К. П., ЕГН ***** от гр.Вълчи дол и чл.49 от ЗЗД срещу Община Вълчи Дол, Булстат 000093474, с административен адрес гр.Вълчи дол, пл. „Х.Б.“ №1 за солидарното им осъждане да заплатят на ищеца сумата от 10 000 лева, частичен иск от целия в размер на 67 000 лева, представляваща претърпяна имуществена вреда, съответстваща на стойността на неудовлетворено вземане по договори за заем №101- ВН- 07.11.2017г. от 06.07.2017г. и №102- ВН-07.11.2017г. от 7.11.2017г., обезпечени с договорна ипотека, обективизирана в нотариален акт вх.рег. №30559, дв.вх.рег. №30309, акт №185, том X, дело №16005 от 8.11.2017г., в резултат на дейността на К. К. П., в качеството ѝ на длъжностно лице, изпълняващо нотариални функции при удостоверяване на подписа на лицето С.Х.К. по пълномощно рег. №767/27.09.2017г., Декларация по чл. 264, ал. 1 ДОПК с нотариално удостоверяване на подписите, рег.№770/27.09.2017г., Декларация по чл. 25 ал.8 ЗННД, рег. №769/27.09.2017г., на осн.чл. 45, ал. 1 и чл. 49 от ЗЗД, ведно със законната лихва от датата на деликта 20.02.2019г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Ново Финанс“ ООД, ЕИК 203806803, със седалище гр.Варна да заплати на К. К. П., ЕГН ***** от гр.Вълчи дол сумата от **1030 лв. /хиляда и тридесет лева/**, представляваща направените съдебно деловодни разноски пред двете съдебни инстанции, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА „Ново Финанс“ ООД, ЕИК 203806803, със седалище гр.Варна да заплати на Община Вълчи Дол, Булстат 000093474, с административен адрес гр.Вълчи дол, пл. „Х.Б.“ №1 сумата от **2010 лв. /две хиляда и десет лева/**, представляваща направените съдебно деловодни разноси пред двете съдебни инстанции, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____